

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720202256
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5720202256.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: EuroISO, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dunajská 8, IČO: 36 345 610, zastúpený: Advokátska kancelária LEGALIZZ, s.r.o., so sídlom v Beluši, Farská 1156/53, IČO: 47 251 514, proti žalovanému: SECO AUTOTRANS, s.r.o., so sídlom Martin, Jesenského 25, IČO: 31 607 713, zastúpený: HRONČEK & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Žilina, Kálov 1, IČO: 47 248 327, o ochranu dobrej povesti, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 6C/27/2020-157 zo dňa 20.10.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalobcovi voči žalovanému súd priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin vo výroku I. žalovanému uložil povinnosť v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaslať formou doporučenej listovej zásielky na adresu sídla žalobcu písomné ospravedlnenie v znení: Spoločnosť SECO AUTOTRANS, s.r.o. sa ospravedľuje spoločnosti EuroISO, s.r.o. za nepravdivé tvrdenia uvedené v emailovej správe zo dňa 29.7.2019, ktorými vyjadrovala neodôvodnene podozrenie zo zneužitia informácií o spoločnosti SECO AUTOTRANS, s.r.o. o činnosti spoločnosti EuroISO, s.r.o. ako aj neoprávnenom obohatení sa spoločnosti EuroISO, s.r.o. v súvislosti s realizáciou recertifikačného auditu v spoločnosti SECO AUTOTRANS, s.r.o. spoločnosťou LL-C (Certification) Slovakia, s.r.o. Vo výroku II. uložil žalovanému povinnosť v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku zaslať formou emailovej správy na emailovú adresu S. písomné ospravedlnenie v znení: Spoločnosť SECO AUTOTRANS, s.r.o. sa ospravedľuje spoločnosti EuroISO, s.r.o. za nepravdivé tvrdenia uvedené v emailovej správe zo dňa 29.7.2019, ktorými vyjadrovala neodôvodnene podozrenie zo zneužitia informácií o spoločnosti SECO AUTOTRANS, s.r.o. o činnosti spoločnosti EuroISO, s.r.o. ako aj neoprávnenom obohatení sa spoločnosti EuroISO, s.r.o. v súvislosti s realizáciou recertifikačného auditu v spoločnosti SECO AUTOTRANS, s.r.o. spoločnosťou LL-C (Certification) Slovakia, s.r.o. Vo výroku III. súd žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie súd zdôvodnil s poukazom na ustanovenie § 19b ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, keď mal za preukázané, že správou zo dňa 29.07.2011 zaslanou Ing. Petrom Kurucom ako konateľom žalovaného žalobcovi a súčasne aj na iné emailové adresy, došlo k zásahu do dobrej povesti žalobcu, takže súd žalobu považoval za dôvodnú. Súd nemal preukázané, že by absentovalo tvrdenie o dobrej povesti žalobcu a tiež nebolo vyvrátené, že v predmetnej emailovej správe, ktorej obsah zasiahol do dobrej povesti žalobcu, žalovaný konajúci prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu uvádzal nepravdivé skutočnosti o konaní štatutárneho orgánu žalobcu, ako aj samotného žalobcu. Súd v tejto súvislosti uviedol, že občianskoprávna sankcia za neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby je

založená na objektívnom princípe, teda nevyžaduje sa popri neoprávnenosti zásahu aj zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu. V tejto súvislosti bolo pre súd irelevantné, že v minulosti zmluvu o spolupráci so žalobcom podpísal iný konateľ spoločnosti - Peter Kuruc ml. a že následne medzi konateľmi došlo k nezhodám. Súd mal tiež preukázať, že žalobca v minulosti poskytoval žalovanému služby v súlade so zmluvou v rokoch 2016 - 2018 a za tieto služby žalovaný pravidelne uhrádzal aj žalobcom vystavené faktúry. To, či tieto služby boli poskytnuté podľa predstáv terajšieho štatutára, ako aj ich cena, bolo pre toto konanie bezpredmetné. To, že podľa súčasného štatutára žalovaného nekonal druhý štatutár (syn) podľa predstáv otca - terajšieho štatutára a jeho konanie nebolo v záujme spoločnosti, nemôže bez ďalšieho oprávňovať žalovaného zasahovať nepravdivými a neoverenými tvrdeniami do dobrej povesti žalobcu. Čo sa týka primeranosti požadovanej satisfakcie vo forme písomného ospravedlnenia, tak podľa názoru súdu je primeraná vyvolanému zásahu a v zásade môže ovplyvniť rovnaký okruh subjektov, aký bol ovplyvnený aj vyvolaným zásahom. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na úspech účastníkov v konaní.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Namietal správnosť celého rozsudku s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP. S napadnutým rozhodnutím sa nestotožnil a mal za to, že závery súdu prvej inštancie uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku sú nesprávne. Potvrdil, že medzi stranami sporu bola dňa 26.7.2016 uzatvorená zmluva na vykonanie predauditú systému manažérstva, predmetom ktorej malo byť poskytnutie služby spočívajúcej vo vykonaní predauditú pri implementácii systému manažérstva podľa normy STN, EN, ISO 14001, ktorý mal byť vykonaný v roku 2016 a následnom období po dobu 3 nasledujúcich rokov. Žalovaný však naďalej trval na tom, že žalobca neposkytol žalovanému žiadne služby podľa zmluvy, a to počnúc od účinnosti zmluvy až do ukončenia jej účinnosti, t. j. za vyše 3 roky, čím sa dostal s plnením predmetu zmluvy do výrazného omeškania. Preto došlo zo strany žalovaného k odstúpeniu od zmluvy. Zmluva bola za žalobcu podpísaná nedopatrením iným konateľom žalovaného v dobrej viere a vedomí, že sa jedná o dokumenty potrebné pre poskytnutie služby zo strany Ing. Z. ako vymenovaného audítora spoločnosti LL-C, t. j. v súvislosti so službami v tejto spoločnosti. V odvolaní žalovaný ďalej opísal, ako podľa neho si (ne)plnil žalobca dohodnuté povinnosti a činnosti vyplývajúce zo zmluvy. Podľa neho predmet plnenia zo zmluvy so žalobcom bol obdobný, ako predmet zmluvy o vykonaní certifikačného auditu, uzatvorenej medzi žalovaným a spoločnosťou LL-C. Žalobca podľa neho neposkytol žalovanému nijaké plnenie a vystavoval faktúry za úplne rovnakú činnosť, akú vykonával ako audítor spoločnosti LL-C. Podotkol, že žalovaný neposkytol žalobcovi nijaké informácie pre účely uzatvorenia, resp. plnenia predmetu zmluvy o vykonaní predauditú, ale vždy poskytoval informácie Ing. Z. ako audítorovi spoločnosti LL-C. Má preto za to, že výroky uvedené v napadnutom emaile zo dňa 29.7.2019 nemôžu byť posúdené ako nepravdivé, ani ako informácie difamačné spôsobilé poškodiť dobrú povesť žalobcu (ak takou dobrou povestou žalobca disponoval), a to aj napriek tomu, že boli zaslané aj na emailovú adresu spoločnosti LL-C. Okrem týchto skutočností odvolateľ uviedol, že rozsudok považuje za zmätočný a nepreskúmateľný z dôvodu nedostatočného odôvodnenia. Na jeho žiadosť pripojil súd prvej inštancie do konania spis Okresného súdu Martin sp. zn. 15C/2/2021, kde sa vedie spor medzi rovnakými stranami na rovnakom skutkovom základe. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nijako nereflektuje spis 15C/2/2021 a je teda nevyhnutné, aby sa odvolací súd oboznámil aj s obsahom uvedeného súdneho spisu. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol, prípadne rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie.

3. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Pri preskúvaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, ako aj zo spisového materiálu, pričom vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Žalobca sa domáhal ochrany dobrej povesti právnickej osoby, do ktorej malo byť zasiahnuté najmä listom zo dňa 29.7.2019, ktorý zaslal žalovaný prostredníctvom štatutárneho zástupcu žalobcovi a aj iným adresátom. Podľa žalobcu list obsahoval nepravdivé tvrdenia difamačného charakteru, zasahujúce do dobrej povesti právnickej osoby žalobcu. Jednalo sa napríklad o vety: „Na základe telefonickej dohody s Vami na termíne auditu dňa 22.7.2019 o 13.00 hod. ste sa dňa 22.7.2019 podľa vyjadrenia našej poverenej pracovníčky JUDr. J. v dobe od 13.00 hod. do 14.00 hod. osobne dostavili do našej spoločnosti s cieľom

vykonať audit objednaný v spoločnosti LL-C ako ich nominant...“, „Z uvedených skutočností sa javí, že Ing. J. Z. zneužil informácie o našej spoločnosti, ktoré mu poskytol náš obchodný partner LL-C za účelom vykonania auditu. Získaním údajov o našej spoločnosti a dodatočným vystavením pochybnej zmluvy a faktúry sa chcel prostredníctvom svojej firmy „priživiť“ na recertifikačnom audite, ktorý nám zabezpečuje spoločnosť LL-C.“, „Zneužitím informácií v prospech vlastnej spoločnosti, ktoré Vám poskytla spoločnosť LL-C, ste nelegálne narábali s informáciami a dátami, ktoré Vám poskytol náš partner LL-C a ktoré sme Vám poskytli aj pri Vašej návšteve našej spoločnosti za účelom auditu ako poverená osoba spoločnosť LL-C.“, „S Vami ako fyzickou osobou sme sa nikdy nestretli, len ako s poverených audítorom od spoločnosti LL-C.“ K uvedeným tvrdeniam žalobca poukázal na uzatvorenú zmluvu na vykonanie predauditú systému manažérstva zo dňa 26.7.2016. Na základe tejto zmluvy pre žalobcu vykonával činnosť, ktorú fakturoval v období rokov 2016 - 2018, pričom faktúry za vykonanie činnosti boli zo strany žalovaného riadne preplatené. Žalobca písomne listom zo dňa 5.8.2019 požiadal žalovaného o zdržanie sa neoprávnených zásahov do dobrej povesti právnickej osoby, avšak žalovaný mu písomne dňa 17.9.2019 oznámil, že nemá za preukázané, že by konaním žalovaného došlo k neoprávnenému zásahu do dobrej povesti žalobcu a nároky žalobcu poprel ako nedôvodné a neoprávnené. Žalovaný sa pôvodne žalobou domáhal voči žalovanému zdržať sa ďalších zásahov, neskôr zmenil žalobu a žiadal písomné ospravedlnenie tak, ako o tom rozhodol súd prvej inštancie. Vzhľadom na predmet žaloby sa súd prvej inštancie zameril na skutočnosť, či v čase zásahu požívala právnická osoba dobrú povesť. Keďže opak v konaní preukázaný nebol, túto podmienku považoval súd prvej inštancie za splnenú. Ďalej sa zaoberal tým, či list Ing. Kuruca st. ako štatutára žalovaného bol spôsobilý svojím obsahom zasiahnuť a narušiť alebo ohroziť dobrú povesť žalobcu. Súd dospel k záveru, že tvrdenia žalovaného uvedené v predmetnom liste - emaile, sú nepravdivé. Bolo potvrdené, že žalobca vykonával tzv. predaudit na základe riadnej zmluvy uzatvorenej so žalobcom v tom čase s druhým konateľom spoločnosti, pričom žalobca za poskytnuté služby pravidelne uhrádzal aj žalobcom vystavené faktúry. Žalobca, resp. jeho štatutárny zástupca, tak získal informácie o spoločnosti v rámci činnosti o vykonaní predauditú, a preto sa „nepriživoval“ a nezískaval iným spôsobom informácie o žalobcovi, ako v rámci činnosti vyplývajúcej zo zmluvy o poskytovaní služieb. Keďže pravdivosť tvrdení žalovaného v emaile zo dňa 29.7.2019 sa nepreukázala a jednalo sa o vyjadrenia, ktoré boli spôsobilé u žalobcu i u jeho obchodných partnerov, prípadne spoločnosti LL-C, vyvolať spochybnenie dobrej povesti žalobcu, nakoľko žalobca odmietol dobrovoľne vykonať nápravu, z tohto pohľadu potom aj odvolací súd považoval požadované ospravedlnenie za primerané vyvolanému zásahu. Pokiaľ sa odvolateľ s takýmito závermi súdu prvej inštancie nestotožnil, neznamená to, že sú nesprávne. Čo sa týka v odvolaní uvedeného tvrdenia o neposkytnutí služieb podľa zmluvy z roku 2016, táto vec s prejednávanej prípadom nesúvisí a pokiaľ by sa aj tvrdenie preukázalo ako pravdivé (ohľadom poskytnutého plnenia), neoprávňuje to žalovaného na zasielanie nepravdivých informácií iným subjektom. V tejto súvislosti je tiež nepodstatné, že podľa žalovaného zmluva bola podpísaná „nedopatrením“ iným konateľom spoločnosti. Pokiaľ teda žalobca nevyvrátil nepravdivosť ním uvedených tvrdení v emaile zo dňa 29.7.2019, nemôže súd inak vyhodnotiť skutkový stav (ten zisťoval z dôkazov predložených jednotlivými stranami v tomto konaní) a nemôže to zmeniť ani „oboznámenie sa s iným spisom“ tak, ako to žiadal žalovaný (v zmysle § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky).

6. Čo sa týka námietky nedostatočného odôvodnenia rozsudku, resp. jeho zmätočnosti a nepreskúmateľnosti, odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom uviedol zistený skutkový stav, opísal stanoviská procesných strán, zhrnul výsledky vykonaného dokazovania a uviedol právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil. Z odôvodnenia rozsudku jednoznačne vyplynulo, že v tomto prípade súd prejednal žalobu o ochranu dobrej povesti právnickej osoby, kde žalobca vytýkal žalovanému uvedenie nepravdivých údajov o spoločnosti, prípadne konateľovi, ktoré mal prezentovať žalovaný emailom dňa 29.7.2019. Obsah emailu bol takého charakteru a doručený takým osobám (spoločnostiam), s ktorými žalobca komunikoval a vykonával spoločnú obchodnú činnosť. Obsah emailu tak bol spôsobilý vyvolať zásah do dobrej povesti právnickej osoby. Bolo na žalovanom, aby dôkazmi potvrdil pravdivosť obsahu emailu, čo sa však v priebehu konania nestalo. Súd prvej inštancie tak vychádzal zo zisteného skutkového stavu, v zmysle ktorého namietané údaje v emaile sú nepravdivé, difamačného charakteru a spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti právnickej osoby. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel, s čím sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil.

7. Pretože odvolateľ neuviedol v odvolaní žiadne skutočnosti, ktoré by neboli preskúmané súdom prvej inštancie, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

9. Toto rozhodnutie Krajského súdu v Žiline bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).